

Indberetning til Justitsministeriet, saafremt der maa befrygtes Indgrib i Fredningsplanen. Tiden og de finansielle Forhold maa da afgøre, i hvilken Udstrækning det vil være muligt gennem denne Bestemmelse at opnaa de Formaal, som Naturfredningsforeningen med Rette tilstræber.

Jeg kommer dernæst til det Problem, der jo interesserer den almindelige Befolkning mest, nemlig Spørgsmaalet om Fredningens Udstrækning eller Udvidelse, specielt om, hvor vidt denne Lov udvider den almindelige Adgang til Naturen for de mange, der ikke er saa lykkelige at have haft Raad til at ekspropriere de kønneste Steder til deres egen private Raadighed. Afgørende Fremskridt i saa Henseende kan man jo ikke vente opnaaet under de nuværende paa en stærkt beskyttet Privat- ejendomsret hvilende Retstilstande, men en Del kan der dog gøres for Befolkningens store Flertal. § 23 foreslaar saaledes, at al Fredskov skal staa aaben for Almenheden, og det samme skal i Almindelighed gælde uopdyrkede Arealer tilhørende Stat og Kommune. Denne Bestemmelse, at al Fredskov skal staa aaben for Almenheden, er en Regel, som for øvrigt formentlig maa siges allerede at være gældende Ret. Den kræver som naturligt Supplet en Bestemmelse om, hvad der skal forstaaes ved Fredskov, samt forskellige Regler for Færdsel m. v. i disse Skove, og et dertil sigtende Forslag vil derfor blive forelagt og refereret af min Kollega Landbrugsministeren.

Endvidere udvides Reglerne om Adgang for Almenheden til udyrkede Strandbredder, som ikke inden den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under egentlige større Erhvervs virksomheder. Medens Forholdet efter den gældende Lov er det, at Kravet om Færdselsret paa slige Steder kan rejses fra Kommunalbestyrelser eller visse Foreninger, udvides altsaa Reglerne nu, saaledes at Adgangen er fri, dog at Ejeren kan forelægge Fredningsnævnet Spørgsmaalet om Indskrænkninger heri. Omvendt kan Ejeren forbyde, at man tager egentligt Ophold paa eller bader fra Strandbredden, medmindre der ved en Kendelse af Fredningsnævnet er givet Adgang dertil. Som en Følge af denne Hovedregel om fri Adgang for Almenheden maa der ikke uden Fredningsnævnets Samtykke paa den frie Strandbred iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel, i hvert Fald skal der holdes en Passage aaben. Det paa- hviler Fredningsnævnet at paase, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til

de frie Strandbredder, og det paa hviler eventuelt Kommunalbestyrelserne at optage hertil brugelige Gangstier paa Kommunens Gangstiregulativ. Disse Forslag søger at imødekomme Naturfredningsforeningens Krav, medens man med Hensyn til Adgang til Søbredder, som Foreningen ønsker ligestillet med Strandbredder, kun har ment at kunne gaa med til, at de enkelte Fredningsnævn for nærmere angivne Søbredders Vedkommende kan afsige Kendelse om Ligestilling med Strandbredder, en Ligestilling, som jo ikke i al Almindelighed kan siges at være i Overensstemmelse med Sagens Natur eller paakrævet af Hensyn til Almenheden. Reglerne i Forslagets § 24, næstsidste Stykke, vil derfor faa særlig praktisk Betydning for de faa større Søer her i Landet.

Endnu er der formentlig kun Grund til at fremhæve Lovforslagets § 27, der udvider den ogsaa nu tilladte Nedlæggelse af Forbud mod Opstilling af Reklameskilte, Plakater og lignende udenfor bebyggede Omraader, til at gælde „udenfor Omraader med bylignende Bebyggelse“, naar Nævnet skønner, at den omhandlede Reklamering vil virke forstyrrende paa et Steds landskabelige Skønhed. — Endelig indeholder § 29 en Regel om Udgifterne, hvis Formaal ikke er at influere paa disses Fordeling mellem Stat og Kommune, men kun at blive fri for en alt for omstændelig og kostbar Refusionsordning.

De øvrige Bestemmelser i Forslaget svarer i alt væsentligt til den gældende Lov, dog at § 31 indeholder nogle Ændringer vedrørende Straffebestemmelserne, der skærpes.

I det Haab, at den høje Rigsdag vil vise dette Forslag Interesse i dets Forsøg paa dels at fremme Almenhedens Sans for og Adgang til Naturen, dels at modvirke Spekulationens og Mekaniseringens Ødelæggelse af vore Naturskønheder, altsaa i det hele at virke til Fordel for Fællesinteresserne mod Privatinteresserne, skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Formanden: De under Punkt 3, 4 og 7 paa Dagsordenen opførte Sager kan kun behandles i dette Møde med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.